

عنوان مقاله:

معنا و گستره مفهومی روایت لایبطل

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی جامع حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سجاد شهبازقهفرخی - نویسنده مسوول: عضو هیئت علمی دانشگاه شهرکرد

حمیدرضا احمدی هرندی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی

خلاصه مقاله:

قاعده «لایبطل دم امریء مسلم» یک قاعده فقهی، عقلانی و آمرانه است که وظایف حاکمیت اسلامی را در حمایت از حق و امنیت جانی افراد تبیین می‌کند. با وجود این که اصل شخصی بودن مسئولیت اقتضا می‌کند که در صورت وقوع جنایتی بر نفس یا مادون نفس، مسئول پرداخت دیه صرفاً شخص جانی باشد، این اصل در مواردی استثنا شده است؛ مثل ضمان عاقله، اقارب و بیت المال که مسئول پرداخت دیه جنایتی است که دیگری انجام داده است. مهمترین مبنای این مسئولیت در متون روایی و فقهی، قاعده لایبطل یا هدر نرفتن خون مسلمان است که برگرفته از روایت لایبطل دم امریء مسلم می‌باشد. در این مقاله به بررسی معنای مفردات و ساختارشناسی مفهومی این روایت به عنوان مهمترین مبنای روایی این قاعده پرداخته شده است. مولفین با شناخت ساختاری این روایت به این نتیجه رسیده اند که روایت در پی بیان حکم وضعی لزوم پرداخت دیه از بیت المال است. در این پژوهش داده ها با روش کتابخانه ای و از منابع اصیل گردآوری و با روش توصیفی-تحلیلی مورد بررسی قرار گرفته اند

کلمات کلیدی:

قاعده لایبطل، حکم وضعی، حکم تکلیفی، بیت المال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/503160>

